

regler om, at sådanne udgifter under særlige omstændigheder kan dækkes, selv om sagen ikke er under behandling.

§ 31. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over skadelidtes fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder, afgør Arbejdsskadestyrelsen, om der tilkommer skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén. Afgørelsen skal så vidt muligt træffes inden 1 år og senest inden 2 år efter arbejdsskadens anmeldelse.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1, regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om der tilkommer skadelidtes efterladte overgangsbeløb ved dødsfald og erstatning for tab af forsørger.

Stk. 3. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden, indtil der er truffet endelig afgørelse i sagen.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 32. Har arbejdsskaden medført nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der den pågældende erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 10, stk. 1, nr. 2, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 10, stk. 2, kan tidligst ydes fra skadelidtes 15. år.

Stk. 4. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre denne kapitaliseres efter reglerne i § 43.

Stk. 5. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årlig 4/5 af skadelidtes årsløn, jf. § 41, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 6. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedlig forud og løber fra tidspunktet for af-

gørelsen, medmindre særlige omstændigheder taler for et andet tidspunkt.

Stk. 7. Fra udgangen af den måned, hvor den erstatningsberettigede fylder 67 år, afløses den løbende ydelse af et engangsbeløb på 2 gange den årlige ydelse efter stk. 5. Er en erstatningsberettiget på tidspunktet for afgørelsen fyldt 67 år, udbetales erstatningen som anført i 1. pkt.

Godtgørelse for varigt mén

§ 33. Har en arbejdsskade påført skadelidte varigt mén, tilkommer der den pågældende godtgørelse herfor. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de af arbejdsskaden forvoldte ulemper i skadelidtes personlige livsførelse.

Stk. 3. Méngodtgørelsen udbetales som et kapitalbeløb og udgør ved en méngrad på 100 pct. 340.000 kr. Beløbet reguleres efter § 42. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 340.000 kr.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan méngodtgørelsen fastsættes til et højere beløb, dog højst 120 pct. af 340.000 kr. reguleret efter § 42.

Stk. 5. Var skadelidte ved arbejdsskadens indtræden fyldt 60 år, nedsættes den efter stk. 3 eller 4 beregnede godtgørelse med 5 pct. for hvert år, skadelidte på tidspunktet for arbejdsskadens indtræden var over 59 år. Méngodtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år.

Genoptagelse af erstatningsspørgsmål

§ 34. Efter anmodning fra skadelidte eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan erstatnings og godtgørelsesspørgsmålene, jf. §§ 30, 32 og 33, genoptages inden for en frist af 5 år fra første fastsættelse, hvis der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund for fastsættelsen. Fristen for genoptagelse kan forlænges inden udløbet af 5 års fristen. Når ganske særlige omstændigheder taler herfor, kan der ses bort fra fristerne.

Stk. 2. Modtageren af løbende ydelse efter § 32 skal underrette forsikringsselskabet eller Arbejdsskadestyrelsen om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre en nedsættelse eller bortfald af ydelsen, ligesom forsikringsselskabet eller Arbejdsskadestyrel-